

دبیر کمیته کردستان محمد آسنگران
تلفن ۰۰۴۹۱۶۳۳۴۵۸۰۰۷

E-mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدالکلیبریان
تلفن ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

E-mail: abdolgolparian@yahoo.com

ایسکرا ۴۴۵

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

www.iskraa.net

چهارشنبه ها منتشر میشود

۲۷ آذر ۱۳۸۷، ۱۷ دسامبر ۲۰۰۸

www.m-hekmat.com

سر دبیر: منصور فرزاد mfarzad2@gmail.com

افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی حق مسلم ماست

یاران و همکاران
سالهست ما کارگران به دلیل
دستمزدهای پایین و افزایش بی
وقفه هزینه های زندگی با فقر و
نداری دست و پنجه نرم می کنیم
و بطور دائمی و روزمره شرمند
همسر و فرزندان خود هستیم. در
طول این سالها هر کدام از ما
بنوبه خود تلاش کرده ایم از طریق
اضافه کاریهای طاقت فرسا و
دست و پا کردن شغل دومی،
صفحه ۲

در پاسخ به فتوای آقای جلال طالبانی علیه شوراها کارگری در کردستان عراق

صفحه ۳

طیب ملایی عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان آزاد شد

طیب ملایی عضو هیئت
مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران
پس از ۳۴ روز بازداشت با قرار
وثیقه ده میلیون تومانی، ساعت
۱۷ امروز در میان استقبال گرم
خانواده خود و تعدادی از اعضای
اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان
آزاد شد. اتهامی که به طیب ملایی
وارد کرده اند همکاری با گروه های
مخالف حکومت و کمک به
برگزاری مجمع عمومی دوم
اتحادیه آزاد کارگران ایران است.
لازم به یادآوری است مجمع
عمومی دوم اتحادیه سراسری
صفحه ۳

صفحه ۳

خود کشی، خود سوزی و خشونت بر علیه زنان

صفحه ۴

محمد آسنگران

ضدیت ناسیونالیستها با انسان و
حقوق پایه ای انسان را به روشنی
نشان میدهند. این اولین بار نیست
که طالبانی این چنین ادای
دیکتاتورهایی مثل محمد رضا
شاه و خمینی را در میآورد. در سال
۱۹۹۲ همین طالبانی برای
سرکوب کردن شوراها مردم در
کردستان عراق، رهبران آن را
”مشکوک“ و وابسته به ”فردی
مشکوک به اسم منصور حکمت“
معرفی کرد. در همان ایام منصور
حکمت جوابی به اراجیف طالبانی
داد که در همین شماره ایسکرا آنرا
صفحه ۲

صفحه ۲

جلال طالبانی، آزادی بیان و داستان ”پارس سگها“

اخیرا جلال طالبانی در یک
مصاحبه تلویزیونی صدای
مخالفین خود و نقد آنها به
حکومت ناسیونالیستهای کرد را به
”پارس کردن سگها“ تشبیه کرده
است.

محمد رضا شاه در اواخر
حکومت سلطنتش در ایران در
مقابل مخالفین چنین گفت: ”مه
فشانده نور و سگ عو عو کند“
خمینی برای ساکت کردن مخالفین
خود و دستور قتل و کشتار آنها
گفت: ”قلم این قلم به داستان
مزدور را بشکنید! اینها نوکر
بیگانه هستند...“
دیکتاتورها و سرکوبگران
هنگامیکه در مقابل مخالفین و
منتقدین جوابی برای گفتن ندارند،
با زبان لمپنی وارد میدان میشوند

همین چند جمله عمق کثافت و

طیب ملایی از زندان آزاد شد

بنا به خبر منتشره از طرف
اتحادیه آزاد کارگران ایران، طیب
ملایی عضو اتحادیه روز ۲۵ آذر
از زندان جمهوری اسلامی با قرار
وثیقه ۱۰ میلیون تومانی آزاد شد
و مورد استقبال گرم خانواده و
تعدادی از اعضای اتحادیه آزاد
کارگران ایران قرار گرفت. ما آزادی
طیب ملایی را به خود و خانواده
اش، و به اعضای اتحادیه و همه
کارگران صمیمانه تبریک میگوئیم.
صفحه ۳

صفحه ۳

یکی از اتهامات طیب ملایی
کمک به برگزاری مجمع عمومی
اتحادیه بوده است. همین اتهام که
شرکت در برگزاری مجمع عمومی
تشکلی که طیب ملایی عضو
هیئت مدیره آن است بسادگی عمق
ضدیت جمهوری اسلامی با
کارگران و تشکل آنان را نشان
میدهد. اما یک اتهام واهی که
جمهوری اسلامی طیب و دیگر
فعالین کارگری را بدان متهم
میکند همکاری با احزاب مخالف
رژیم است و هدف از آن دستگیری
فعالین کارگری و تراشیدن بهانه برا
اعمال ضد کارگری خود و ارباب
کارگران برای وادار شدن به عقب
نشینی و دست شستن از مبارزات
برحق آنان است. اما دست
حکومت برای کارگران رو شده و این
سیاست تماما به شکست انجامیده
است و ارباب در هر شکل آن
نقشی ندارد.

برای مقابله با سیاستهای ضد
کارگری حکومت و خنثی کردن

ادامه از صفحه ۱ جلال طالبانی، آزادی بیان و ...

ملاحظه میکنید.

اگر در سال ۱۹۹۲ توهم ناسیونالیستی بخش قابل توجهی از مردم کردستان را از دیدن حقایق محروم کرده بود، اکنون اکثریت بالایی از مردم کردستان عراق به عمق کثافت حکومت ناسیونالیستهای کرد پی برده اند. اعتراضات مردم در شهرهای مختلف کردستان عراق برای ابتدایی ترین حقوق اولیه خود اکنون به یک پدیده روزمره و جاری تبدیل شده است. بعد از ۱۸ سال حاکمیت ناسیونالیستهای کرد، مردم کردستان عراق از ابتدایی ترین امکانات زندگی محرومند. حتی امکاناتی ابتدایی مانند آب و برق در کردستان عراق برای مردم حکم تجملات زندگی را پیدا کرده است. جهت اطلاع خوانندگان

ایسکرا، در کردستان عراق در فصل تابستان در طی شبانه روز فقط ۴ ساعت برق دارند (چیزی که اصطلاحاً مردم آنرا برق دولتی میگویند) و آب لوله کشی شهری نیز به مدتهای طولانی در طی هفته بسته است. بقیه مایحتاج مردم از راههای دیگری تهیه میشود که با زندگی شهر نشینی همخوانی ندارد. این مشکلات را باید در کنار تحمیل فقر و سرکوب اعتراضات مردم گذاشت تا عمق کثافت و تحمیل عقب ماندگی به جامعه از جانب این جانوران حاکم بر مردم کردستان را متوجه شد. با این حال آقای طالبانی با این زبان عفونی صدای اعتراض مخالفین و منتقدین حکومتش را "عو عوی سگ" مینامد!؟

در کردستان تحت حاکمیت احزاب طالبانی و بارزانی از سال ۱۹۹۱ تا کنون هزاران زن کشته شده اند. این زنان قربانی قانون و فرهنگ اسلامی و مرد سالارانه شده اند. حکومت این دو حزب مدافع و مبلغ این قوانین و فرهنگ زن کشی است. زن کشتن در کردستان عراق و تحت حاکمیت بارزانی و طالبانی جرم نیست. زیرا طبق سنت و قانون آنها، زنی که "ناموس" خانواده را خدشه دار کرده است، محکوم به مرگ است. بسیاری از این قتلها بوسیله اعضا، کادرا و مسئولین همین احزاب صورت گرفته است. پدیده ای به اسم "قتلهای ناموسی" در هیچ مقطعی از تاریخ معاصر به اندازه ۱۸ سال گذشته در کردستان عراق اتفاق نیفتاده است. طبق آمارهای که یکی از اعضای پارلمان همین احزاب به اسم "سوزان خاله

شهاب" منتشر کرده است در فاصله یک ماه صد زن در کردستان کشته شده اند. این آمار فقط شامل قتللهایی است که در بیمارستانها به ثبت رسیده است. این آمار با احتساب نسبت جمعیت و مدت یک ماه بالاترین آمار زن کشی (قتلهای ناموسی) در جهان است. در تاریخ معاصر ما در هیچ کشوری و در هیچ گوشه ای از این کره خاکی شاهد چنین پدیده ای با این وسعت در میان یک جمعیت چند میلیونی نبوده ایم. این پدیده یک مسئله منحصر به فرد است. ناسیونالیستهای حاکم بر کردستان عراق اگر در هر عرصه ای عقب مانده باشند در عرصه زن کشی رکورد جهان را به خود اختصاص داده اند. با این حال اگر مردم کردستان زبان به اعتراض میگویند گوش شنوایی برای شنیدن آنها وجود

ندارد. آقای طالبانی فقط صدای خود و همپیمانانش بارزانی را میشنود. آیا مردم کردستان عراق باید بیش از این تاوان توهم گذشته خود به جنبش ناسیونالیستی را پس بدهند؟ جواب عملی به این سوال را فقط کمونیستها و طبقه کارگر آن جامعه میتوانند بدهند. کمونیستهایی که در مقابل این جانوران وحشی نه تنها سکوت نمیکند و به دنبال راه سازش با آنها نیستند، بلکه در جلو صف اعتراض مردم برای رهایی این جامعه از این مصیبت، با قدرت به میدان می آیند. جریاناتی که در مقابل این راجیف طالبانی و حکومت ضد زن و ارتجاعی احزاب حاکم در کردستان سکوت میکنند فقط بی لیاقتی و بی کفایتی خود را اثبات میکنند.

ادامه افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی ...

درصد ناچیزی از رنج و آلام خانواده هایمان برای گذران زندگی را کاهش دهیم. اما واقعیت این است که دیگر با این دستمزدها و گرانی سرسام آور موجود، نه اضافه کاری و نه شغل دوم نمیتواند گرهی از فقر و تنگدستی ما باز کند. گذشته از این، آیا شایسته است ما به دلیل دستمزدهای پایین و فشار کمر شکن هزینه های زندگی مجبور شویم تن به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم بسپاریم و شبها جسم و روح رنجور و فرسوده خود را به منزل برسانیم و حالی و فرصتی برای استراحت و تفریح و بودن در کنار خانواده نداشته باشیم. دوستان و همکاران ما تولید کنندگان اصلی تمامی ثروتها و نعمات موجود در جامعه هستیم و این حق مسلم ماست که فقط با اشتغال در ساعات رسمی کار، چنان دستمزدی دریافت کنیم که ضمن بر خورداری از رفاه و آسایش، دیگر مجبور نشویم به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم تن در دهیم.

این حق ماست و حق گرفتاری است. از اینرو ما امضا کنندگان این بیانیه از شما همکاران در تمامی کارخانه ها، پروژه های خدماتی و ساختمانی و غیره در سراسر کشور میخواهیم تا با امضای گسترده طومار زیر به عنوان قدم اول برای افزایش دستمزدها به حرکت ما بپیوندید. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه - انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه - کارگران شرکت ریسندگی پریس - کارگران کارخانه شاهر - کارگران فرش غرب بافت و جمعیهایی از کارگران: عسلیوه - شرکت صنایع فلزی - لوله و پوشش سلفچگان - لاستیک البرز - نورد لوله و پروفیل ساوه - شرکت مکان سازان - پتروشیمی پبلی اتلین سنگین کرمانشاه - کارخانه فرامان صنعت - کارخانه اخگر گاز - شرکت سیم کابل - آجر پزی شیل سنندج - کارخانه نیر پارس - گونی بافی سما - شرکت آجین سازه - کارخانه فراساز - صنایع شیمیایی اصفهان LAB - پتروشیمی اصفهان و جمعیهایی از کارگران ساختمانی

۲۶ آذر ماه هزار و سیصد و هشتاد و هفت

توضیح:

- کارگرانی که در سراسر کشور قصد پیوستن به طومار جمع آوری امضا برای افزایش دستمزدها را دارند میتوانند با شماره تلفنهای زیر تماس بگیرند:
- ۱- تهران و استانهای شمالی: رضا شهابی: ۰۹۱۹۲۰۳۴۰۸۷ - جعفر عظیم زاده ۰۹۱۲۳۳۶۸۷۷۲
  - ۲- استانهای جنوبی: علی نجاتی: ۰۹۱۶۹۴۸۳۵۰۴ - رضا رخشان: ۰۹۱۶۹۴۲۰۴۳۰
  - ۳- استانهای مرکزی: شاپور احسانی راد: ۰۹۱۹۲۵۰۳۷۳
  - ۴- استانهای غربی: جوانمیر مرادی: ۰۹۱۸۸۸۷۱۴۰۵ - شریف ساعد پناه: ۰۹۱۸۹۷۱۰۲۷۴
  - ۵- استان اصفهان: محمد رضا خویشکار: ۰۹۱۳۹۰۶۸۹۷۴
  - ۶- استان آذربایجان شرقی و غربی: سلام شیخی: ۰۹۱۹۴۸۰۲۰۲۸
- از کارگران کارخانه ها، کارگران ساختمانی، خدمات و ... به: شورای عالی کار و نوشت به: وزارت کار و امور اجتماعی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی

دستمزد و حقوقی که طی سالهای گذشته برای ما کارگران و سایر بخشهای حقوق بگیر همچون معلمان، بازنشستگان و کارمندان جزء تعیین شده است، بهیچوجه در طول این سالها کفاف هزینه های زندگی ما را نکرده و با سیر صعودی هر ساله تورم، سال به سال خانواده های ما در فقر و فلاکت بیشتری فرو رفته اند. بطوریکه در شرایط حاضر و با توجه به گرانی سرسام آور مایحتاج زندگی، ما دیگر قادر به تامین حداقل معیشت نیز برای خود و خانواده هایمان نیستیم. سال قبل حداقل دستمزد را برای سال هشتاد و هفت ۲۱۹۶۰۰ تومان تعیین کردید، اما میزان خط فقر بالای ششصد هزار تومان بود، این در حالی است که در طول سال جاری با افزایش بی سابقه تورم، فقر و فلاکت بیش از پیش سایه شوم خود را بر زندگی ما گستراند و کمر ما بیش از هر زمان دیگری در زیر فشار فقر و نداری خرد شد. هر انسان شریف و منصفی که در این مملکت زندگی میکند میداند که حتی با یک میلیون تومان هم، نمیتوان آنچه آنچنانکه شایسته ی شان انسان است زندگی

کرد. حال سوال ما از همه شما کسانی که در کلیه سطوح دولتی در تعیین حداقل دستمزدها سیاست گذاری می کنید این است که آیا واقعا حاضرید با دویست - سیصد هزار تومان در ماه، حتی سه روز زندگی کنید؟ پس چرا ما کارگران باید این را قبول کنیم؟ چرا ما باید این را قبول کنیم که سهم ما از تولید اینهمه ثروت و نعمت در جامعه، فقر و فلاکت روز افزون باشد؟ ما اعلام میکنیم که دیگر نمیتوانیم زیر خط فقر زندگی کنیم و تداوم این زندگی برای ما غیر قابل تحمل است. از این رو ما خواهان تعیین حداقل دستمزد با احتساب تامین یک زندگی شرافتمندانه و مرفه برای یک خانواده چهار نفره از طریق دخالت مستقیم نماینده های منتخب مجامع عمومی کارگران هستیم. تامین یک زندگی شرافتمندانه و انسانی حق ما کارگران و تمامی مزد بگیران است و این خواستی است که ما با امضای این طومار مصرا نه بر آن پای می فشاریم.

در پاسخ به فتوای آقای جلال طالبانی علیه شوراها کارگری در کردستان عراق

منصور حکمت

قبل از اینکه خود متن اظهارات آقای طالبانی را ببینم دورادور شنیده بودم که ایشان در یک برنامه رادیونی با اسم به من حمله کرده است. اما وقتی متن را خواندم دیدم ایشان ناخواسته فی الواقع از من تمجید کرده است. آقای طالبانی در یک جمله دو رویداد مهم و باارزش در تاریخ معاصر کردستان را یکجا بپای من نوشته است. یکی عروج جنبش شورائی کارگران و زحمتکشان کردستان عراق در جریان بحران و جنگ خلیج و دیگری پیوستن کومه له زحمتکشان کردستان ایران (کذا) به یک حرکت کمونیستی سراسری و دور شدن آن از "جویبارهای اصلی" ملی گرائی کرد - چیزی که ایشان آن را همانطور که انتظار می رود "خراب کردن کومه له زحمتکشان ..." اطلاق میکنند. هر دوی این تحولات فضای سیاسی کردستان را برای ملی گرائی سنتی کرد و رهبران و سیاستمداران این جریان تنگ کردند. هر دوی این تحولات زبان کارگر را بر سر بورژوازی و ملی گرائی کرد دراز کردند. طبیعی است که آقای طالبانی از چنین روندهائی ناخوشنود باشد و از آنها طبیعی تر است که بخواهد سیر اجتناب ناپذیر

به میدان آمدن مستقل کارگر در کردستان و انزوای ناسیونالیسم را تخطئه کند و به سیاق همیشگی سیاستمداران بورژوازی در ممالک عقب مانده و مذهب زده، آن را کار شیاطین و توطئه افراد مشکوک قلمداد کند. اما اگر "جویبار اصلی" ای در صحنه سیاسی کردستان امروز هست، اگر نیروئی ماندگار هست که قرار است کردستانی آزاد و مرفه بسازد، همان جنبش شورائی و سوسیالیستی کارگران است. این "بهار" ملی گرائی است که دیگر بسر رسیده است. آقای طالبانی می خواهد همین واقعیت را کتمان کرده باشد.

بهرحال بهر درجه سخنان آقای طالبانی در تداعی کردن من با شوراها و کمونیستی شدن کومه له صحت داشته باشد، بهمان درجه بعنوان یک کمونیست باید خود را مفتخرتر و سربلندتر احساس کنم. در پاسخ به القابی که به من اند هم فقط میگویم که چه من مشکوک باشم و چه نباشم، خود آقای طالبانی و رهبران ملی کرد ابا افراد مشکوکی نیستند. موقعیت و منافع سیاسی آنها، موتلفین و طرف های داد و ستد سیاسی شان، اهدافشان، برنامه شان، روش حکومت شان، برخوردشان به طبقه کارگر، جنگ و آشتی روز و شب شان، و نسخه غم

کارگر در کردستان عراق از ناسیونالیسم و جماعت های ناسیونالیستی و پا به صحنه گذاشتن آن بعنوان یک نیروی مستقل و قدرتمند طبقاتی است. صحنه سیاسی عراق و بویژه کردستان متحول و ناپایدار است. اگر اوضاع به نفع دولت مرکزی عراق و یا جریانات ملی در کردستان تعیین تکلیف شود، اولین قربانی کارگر و سوسیالیسم در کردستان خواهد بود. عدم تعادلی که امروز وجود دارد یک فرصت تاریخی برای کارگر و کمونیست است که خود را محکم کند، حزب بسازد و جنبش شورائی و توده ای خود را روی بنیادهائی ادامه کار استوار کند. آقای طالبانی دیگر باید به چه زبانی بگوید که در این کار باید تعجیل کرد.

و بالاخره گوشه ای از صحبت آقای طالبانی هم معطوف به کومه له امروز و رهبران فعلی آن است. عکس العمل این تشکیلات و این افراد در مقابل اینگونه حملات آقای طالبانی به شوراها، و به چرخش به چپ کومه له در گذشته (که در ظاهر ناسزاگوئی به من بیان میشود)، بهترین محک درجه آمادگی امروز آنها برای بازگشتن زیر سایه پر محبت و پدانه احزاب سنتی ملی کرد خواهد بود. آقای طالبانی دارد از قول کومه له امروز نسبت به تجربه ده سال گذشته این سازمان ابراز ندامت میکند. عکس العمل کومه له روشن خواهد کرد که در این

انگیزی که برای جامعه فردای کردستان می پیچند، همه و همه معلوم و معرفه است و با عکس و تفصیلات در روزنامه ها و رسانه های معتبر جهان منتشر شده و کارگر کرد و هر انسان آزادیخواه که به رهائی مردم زحمتکش کردستان میانداشد مجاز به داشتن کوچک ترین توهم و تردیدی در این مورد نیست. اینها بهرحال نکاتی فرعی است. اصل موضوع در سخنان آقای طالبانی خط و نشان کشیدن و تهدید کارگران و جنبش شورائی است. همان زبانی که مدعی است از "طپانچه کشیدن" بروی شوراها خبر ندارد، با فصاحت تمام شوراها را مشکوک و آلت دست عراق میخواند و با این کار فتوای سرکوب خشن هر حرکت جنبش شورائی در آینده را صادر میفرماید. این فرمول قدیمی و نخ نمای ناسیونالیسم علیه کارگران است. این جملات را فردا، اگر کارگران شکست بخورند و اینها به مشروطه شان برسند، در ادعانامه دادگاههای "انقلاب کردستان" علیه شریف ترین مبارزین سوسیالیست طبقه کارگر خواهند نوشت.

طبقه کارگر در کردستان باید این قبیل اظهارات را جدی بگیرد. این اظهارات خود تاکیدی بر ضرورت جدائی سیاسی قطعی و کامل طبقه

عواطف شریک است یا خیر. کارگر و کمونیست در کردستان بیشک دیر یا زود این سوال را جلوی کومه له و رهبران آن میگذارد که پاسخشان به اینگونه حملات و سمپاشی ها علیه شوراها و مدافعان و فعالین جنبش کارگری در عراق چیست.

منصور حکمت
کارگر امروز شماره ۲۷
تیر ۱۳۷۱ ژوئیه ۱۹۹۲
مجموعه آثار جلد هشتم
صفحات ۶۵ تا ۶۷
انتشارات حزب کمونیست
کارگری ایران، چاپ اول
نوامبر ۱۹۹۷ سوئد ISBN
91-630-5761-1
[http://hektatpublic-
archive.net](http://hektatpublic-
archive.net)

ادامه از صفحه ۱ طیب ملائی از زندان ...

اعمال ضد انسانی دستگیری و اذیت و آزار فعالین و رهبران کارگری باید رژیم با صف قدرتمند و متحد کارگران و مبارزه قدرتمند کارگران مواجه شود. کمیته کردستان حزب کلیه کارگران را به اتحاد و ادامه مبارزه برای خنثی کردن تعرض سرمایه داران و دولت آنها و ادار کردن حکومت برای متوقف کردن سیاست ضد کارگری دستگیری و آزار رهبران و فعالین کارگری فرا میخواند.

کمیته کردستان حزب
کمونیست کارگری ایران
۲۶ آذر ۱۳۸۷
۱۶ دسامبر ۲۰۰۸

ادامه از صفحه ۱ طیب ملایی عضو هیئت مدیره ...

برگزاری مراسم این روز در آنزمان
زبانزد کارگران شده بود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن
قدردانی از زحمات و تلاش شبانه
روزی طیب ملایی در اتحادیه،
ایستادگی وی در دفاع از منافع
طبقاتی کارگران را می ستاید و بر
عزم و اراده وی درود می فرستد.

اتحادیه آزاد کارگران
25/9/1387

کارگران اخراجی و بیکار که طی آن
این اتحادیه به اتحادیه آزاد کارگران
ایران تغییر نام داد در محل باغ
پدری طیب ملایی برگزار شد.
اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن
ابراز خرسندی عمیق از آزادی طیب
ملایی، خلاصی وی از زندان را
صمیمانه به خانواده طیب، اعضای

اتحادیه آزاد کارگران ایران و عموم
کارگران تبریک میگوید و بازداشت و
اتهامات واهی را که بروی وارد کرده
اند شدیداً محکوم میکند.
طیب ملایی یکی از کارگرانی
بود که در مراسم اول ماه مه سال
1386 در سنجند دستگیر شد.
جسارت طیب در دادگاه در دفاع از

خود کشی، خود سوزی و خشونت بر علیه زنان

رادیو فردا طی گفتگویی با چند تن از فعالین حقوق زنان نظرات آنها را در مورد خودسوزی و خشونت بر علیه زنان جویا شده است. در این گفتگو به جوانب مختلف قتل‌های ناموسی، خودکشی و خودسوزی پرداخته شده است و آمارهایی ارائه شده است که طبق آن آمار خودسوزی در غرب ایران بسیار بالاست.

«بگفته جامعه‌شناسان خودکشی پدیده‌ای مخفی است و حتی اگر مرکز آمار هم در این مورد آماری ارائه دهد، چندان دقیق نخواهد بود. یکی از دلایل غیردقیق بودن چنین آماری این است که در بسیاری از مواقع، بازماندگان تلاش می‌کنند تا خودکشی را مرگ طبیعی جلوه بدهند.

در این گفتگو خانم پروین ذبیحی تاکید می‌کند که فرهنگ غالب، باورها و سنت های غلط و بی قانونی و عدم حمایت از زنانی که مورد خشونت قرار می‌گیرند باعث رواج این ماجرا می‌شود. به اعتقاد خانم ذبیحی، قتل های ناموسی در همه جای ایران اتفاق می‌افتد اما آنجا که سنت، عشیره، ایل و آداب و رسوم غلط، به قتل های ناموسی مشروعیت آسمانی می‌بخشد، آمار بالاتر است و ادامه میدهد که «متأسفانه با تجربه ای که وجود دارد آن کسانی که می‌کشند و مجری این فرهنگ هستند، می‌دانند که قانون با آنها هیچ کاری ندارد و حتی به نوعی مورد حمایت نیز قرار می‌گیرند، در نتیجه این فرهنگ تداوم پیدا کرده و باقی می‌ماند. آنها می‌دانند که با حکمی سبک روبرو بوده و با کوچکترین شانس، تیرئه می‌شوند. در این میان هیچ حمایتی از کسانی که مورد آزار قرار گرفته‌اند صورت نمی‌گیرد و حتی کسانی که در این زمینه

دست به اعتراض می‌زنند، دستگیر شده و مورد بازجویی قرار می‌گیرند.» دکتر شهلا اعزازی، جامعه‌شناس ساکن تهران، درباره خودکشی می‌گوید: «خودکشی يك فریاد استمداد است. فردی که دست به خودکشی می‌زند، می‌گوید: من نمی‌توانم برای خود در زندگی کاری کنم، کسی به من کمک برساند.»

فعالان حقوق زنان می‌گویند که در سال جاری آمار گزارش قتل های ناموسی در ایران افزایش داشته است. «کمیته علیه خشونت های ناموسی» آمار قتل های ناموسی در پنج ماه اول سال جاری را شش مورد ذکر کرده بود اما خانم پروین ذبیحی گفت: «آماري که از طریق کمیته اعلام شده ممکن است از واقعیت کمتر باشد...»

بیانیه کمیته علیه خشونت ناموسی:

جهان معاصر را به حقیقت میتوان یکی از متلاطم ترین دوران و مقاطع حساس تاریخ بشری نام نهاد. دورانی که در آن شاهد تحولات سیاسی و اجتماعی بزرگ و سرنوشت ساز و به همان میزان تراژدی‌ها و فجایع دهشتناک بوده ایم. اما آنچه آشکار است این میتواند باشد که بشریت در حال رسیدن به دوراهی اجتناب ناپذیر تفریق است. مقطعی که میتواند سر آغاز يك شکوفایی انسانی و هم نقطه ی پایان حیات معنوی بشری باشد. این يك واقعیت عینی است نه يك

توهم، نه يك ایده ال و نه يك اغراق! بدون شك مسئله ی "زن" و "ستم" روا داشته شده بر آن یکی از گره گاههای اصلی تاریخ معاصر است. وضعیتي که به رغم حساس بودنش از بسیاری جهات رو به وخامت مینهد و در همه ی سطوح، از قوانین دولتها گرفته تا سیستم فکری غالب جامعه سنت ها، خانواده و... ردپای خشونت بر زنان را میتوان دید. خشونت های روانی، جنسی و جسمی چه به صورت پنهان و چه آشکار را کمتر زنی هست که نیازموده باشد. و اکنون انواع این خشونت ها در ارتجاعی ترین شکل خود و به نام ((ناموس)) سایه شومشان را بر جامعه مستولی کرده و هر روز به وسیله ارباب، اعمال فشار روحی، تحقیر، ختنه، سنگسار، سوا استفاده جنسی، قتل و... قربانیان بی شماری در سراسر دنیا میگیرند. این واقعیت تراژدی دوران معاصر ماست. اما! اکنون و همین امروز باید و میتوان کاری کرد و اقدام قاطع به پهنای بر چیدن این ارتجاع عصر حجری در سراسر جهان.

"کمیته علیه خشونت های ناموسی" زنان، مردان و همه انسانهایی که قلبشان برای انسانیت و برابری میتپد را به این

کارزار در جهت تشکیل خطی واحد برای تحقق و سرآغاز يك شکوفایی انسانی و بر چیدن ریشه های تحجر فرا میخواند تا با حضور خود در صف مبارزه، سنگ بنای جهانی شایسته انسان را گذاشته باشند.

به امید تحقق آرمانهای زیبا ی انسانی

کمیته علیه خشونت های ناموسی

۲۴/۹/۱۳۸۷

۴ نوامبر ۲۰۰۸

بمناسبت روز بزرگداشت روز جهانی علیه خشونت

در پی بزرگداشت روز جهانی علیه خشونت از سوی کمیته علیه خشونت های ناموسی و برگزاری مراسم بطور همزمان در چند شهر مختلف فعالین این کمیته در پیرانشهر نیز این روز را گرامی داشتند. فعالین کمیته با حضور بر سر آرامگاه یکی از قربانیان خشونت های ناموسی با يك دقیقه سکوت به احترام همه جان باخته گان خشونت های ناموسی برنامه را شروع و سپس یکی از اعضا به ایراد سخنرانی در مورد خشونت های روانی و باز خورد

های اجتماعی آن پرداخت در ادامه یکی از زنان حاضر شعری با مضمون خشونت قرائت و بعد از آن نیز یکی از حاضرین در مورد خشونت های جنسی نکاتی چند ارائه داد اختتامیه برنام با قرائت قطع نامه از سوی اعضای کمیته و پخش ترک ها و پرورش های به همین مضمون اعلام گردید .

لازم به ذکر است که پرورشهایی که از سوی کمیته در چند شهر دیگر نیز بطور مشترک و همزمان پخش گردیده بود.

در پیرانشهر نیز در میان مردم و دانشگاه پیام نور آن شهرستان توزیع شد. و متن سخنرانی سخنرانان مراسم طی چند روز آینده بصورت مقاله بر روی وبلاگ و در بولتن کمیته علیه خشونت های ناموسی در دسترس دوستان عزیز قرار خواهد گرفت.

به امید تحقق آرمان های زیبای انسانی

کمیته علیه خشونت های ناموسی

شهرستان پیرانشهر

www.no-violence.blogfa.com

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!